

Αξιότιμε κύριε Πρύτανη,

Η απόφασή σας να δημιουργήσετε αυτό το βήμα διαλόγου, για το συζητούμενο κείμενο προτάσεων του Υπουργείου Παιδείας, είναι αξιέπαινη. Η ανταλλαγή απόψεων και η συμβολή νέας οπτικής γωνίας από τους συμμετέχοντες θα βοηθήσει στην πιο αντικειμενική προσέγγιση και κατανόηση του ζητήματος. Η αποκαλούμενη «σοφία του πλήθους» υποστηρίζεται και από το πρόσφατο άρθρο ερευνητών του MIT με τίτλο Bayesian Learning in Social Networks (http://pages.stern.nyu.edu/~ilobel/socialnetworks_revised.pdf), με την προϋπόθεση ότι κάτι νέο θα προσθέτει κάθε παρέμβαση.

Πρώτες γενικές παρατηρήσεις

- Το κείμενο που υποβλήθηκε από το Υπουργείο δεν υπογράφεται από τους συντάκτες του.
- Μιάς και πρόκειται για θέμα κατεξοχήν Θεσμών και Στρατηγικής, επιτρέψτε μου να αναφερθώ στη λειτουργία της **Συγκλητικής Επιτροπής Στρατηγικής και Θεσμών του ΕΜΠ** στην οποία έχω την τιμή να εκπροσωπώ τη Σχολή ΑΤΜ κατά το περασμένο και το τρέχον ακαδημαϊκό έτος. Στο μεν περυσινό έτος η Επιτροπή δεν συνεδρίασε ούτε μια φορά, τουλάχιστον δεν έλαβα ποτέ πρόσκληση, στο δε τρέχον ακαδημαϊκό έτος δεν έχει ακόμη συγκληθεί. Θα περίμενε κανείς ότι ειδικά η συγκεκριμένη Επιτροπή θα είχε ενεργοποιηθεί ώστε με την καθοδήγηση της Συγκλήτου να συντονίσει τις Σχολές στο κορυφαίο αυτό ζήτημα.
- Όταν μιλάμε για Δημόσιο Πανεπιστήμιο πρέπει να το διαχωρίσουμε από την Δημόσια Υπηρεσία. Η ειδοποιός διαφορά του από κάθε άλλον Φορέα που ελέγχεται από το Δημόσιο είναι το ότι οι “πάγιες και διαρκείς ανάγκες”, κατά την συνήθη έκφραση της δημόσιας διοίκησης, ενός Πανεπιστημίου είναι η Διδασκαλία και η Έρευνα. Οι διοικητικές υπηρεσίες του προφανώς υποστηρίζουν και εξασφαλίζουν την ομαλή λειτουργία του.
- Στις προτάσεις δίνεται ένας ιδεολογικός προσδιορισμός με την αναφορά των “αξιών του Διαφωτισμού και του Ορθού λόγου” (σελ. 3).

Το ότι θίγω αυτό το θέμα δεν σημαίνει ότι αρνούμαι τον Διαφωτισμό και τις αξίες του και ότι, ενδεχομένως, είμαι σκοταδιστής. **Η αναφορά αυτή, όμως, στις αξίες του Διαφωτισμού και στην υπεράσπισή τους από μόνη της θα μπορούσε να γίνει θέμα εκτεταμένης συζήτησης.** Βλέπε π.χ. το ειδικό αφιέρωμα του Βήματος στο ΒΗΜΑ ΙΔΕΩΝ, Τεύχος 36, Απρίλιος 2010, όπου η συντακτική επιτροπή στο εισαγωγικό της σημείωμα καταλήγει:

“Σε μια εποχή που τα επανεξετάζει όλα η έννοια του Διαφωτισμού τίθεται υπό αμφισβήτηση και γίνεται πεδίο επιστημονικών αντιπαραθέσεων. Το αφιέρωμά μας φιλοδοξεί να θέσει θεμέλιο λίθο διαλόγου ελπίζοντας ότι θα

ακολουθήσουν και άλλες απόψεις”.

Στην έκθεση της Διεθνούς Επιτροπής της UNESCO για την εκπαίδευση στον 21ο αιώνα, υπό την Προεδρία του **Jacques Delors**, (“Εκπαίδευση- Ο θησαυρός που κρύβει μέσα της”, Αθήνα 1999, Gutenberg) επισημαίνεται:

“Στο σημείο που φθάσαμε θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε ή, καλύτερα, να υπερβούμε τις κύριες εντάσεις που αν και δεν είναι καινούργιες, θα αποτελέσουν τον πυρήνα των προβλημάτων του 21ου αιώνα. Σ’αυτές περιλαμβάνονται:

- *Η σύγκρουση ανάμεσα στο παγκόσμιο και στο τοπικό επίπεδο.*
- *Η σύγκρουση ανάμεσα στο παγκόσμιο και στο ατομικό επίπεδο.*
- *Η σύγκρουση ανάμεσα στην παράδοση και το νεωτερισμό.*
- *Η σύγκρουση ανάμεσα στο μακροπρόθεσμο και βραχυπρόθεσμο.*
- *Η σύγκρουση ανάμεσα στην ανάγκη για ανταγωνισμό και στο ενδιαφέρον για την ισότητα ευκαιριών.*
- *Η σύγκρουση ανάμεσα στην εκπληκτική διεύρυνση της γνώσης και στην ικανότητα των ανθρώπων να αφομοιώνουν τη γνώση.*
- *Η σύγκρουση ανάμεσα στο πνεύμα (ηθικές αξίες) και στην ύλη.”*

Η έκθεση του Ινστιτούτου **Worldwatch** «Η Κατάσταση του Κόσμου – 2010» στο Κεφάλαιο «Η ανώτερη εκπαίδευση σήμερα» υπογραφόμενο από τον Καθηγητή του Οχάιο David W. Orr, θέτει το ζήτημα της **Περιβαλλοντικής διάστασης** της εκπαίδευσης και της κατανόησης των **Πολιτισμικών αλλαγών** και υπογραμμίζει: “**Ποιά μοφή εκπαίδευσης θα επιτρέψει στην επόμενη γενιά να αντιμετωπίσει τα όλο και πιο περίπλοκα και δυσοίωνα παγκόσμια προβλήματα; Τί πρέπει να γνωρίζουν και πώς θα πρέπει να τα μάθουν; Ποιός είναι ο ρόλος των επαγγελματιών εκπαιδευτικών και των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που καλούνται να εφοδιάσουν τους νέους κατάλληλα ώστε να ζήσουν πλήρεις και παραγωγικές ζωές, σε αγαστή σχέση με την ευρύτερη “τοπογραφία” της εποχής τους; Ανεξάρτητα από τις λεπτομέρειες, η απάντηση οφείλει να αφορά μια παιδεία που θα επιτρέψει στους μαθητές να ζούν βιώσιμα, να αποκτούν επαρκή προσόντα και να ζούν με αξιοπρέπεια, αναγνωρίζοντας παράλληλα την εξάρτησή τους από τον γενικότερο ιστό της ζωής. Θα πρόκειται για ένα είδος παιδείας που θα επεκτείνει την αίσθησή τους για τα καθήκοντα και τις δυνατότητές τους σε ένα ευρύτερο χρονικά ορίζοντα. Για να συμβεί αυτό, απαιτούνται θεμελιώδεις αλλαγές στα προγράμματα σπουδών, αλλαγές στο σχεδιασμό και την κατασκευή των σχολείων και των πανεπιστημιούπολεων, αλλά και μια ευρύτερη αντίληψη του ρόλου των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων”** (σελ. 86 της Ελληνικής έκδοσης, Εκδόσεις Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Νοέμβριος 2010).

Έχω την άποψη ότι οι εκθέσεις αυτές σίγουρα θέτουν τα ζητήματα και τα αιτήματα του 21ου αιώνα σε πολύ πιο γερές βάσεις, χωρίς να χρωματίζουν ιδεολογικά. **Το Πανεπιστήμιο πρέπει να είναι ο χώρος όπου θα διεξάγεται διάλογος και θα αναπτύσσονται ιδέες για τον Διαφωτισμό, ή και για άλλα ρεύματα και ιδεολογίες, και το ρόλο του(ς) σήμερα και όχι να είναι ο χώρος όπου θα θεωρείται από την Νομοθεσία που θα το διέπει, ως κάτι δεδομένο και σύμφητο με την ύπαρξη και το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας τους.**

Συμβολή στον Διάλογο

Οι απόψεις που έχουν ήδη διατυπωθεί δείχνουν μια γενική αποδοκιμασία, με διαφοροποιημένη ένταση, των προτάσεων που υποβλήθηκαν. Οι αιτιάσεις αναφέρονται κυρίως στον “προφανή” κίνδυνο αλλίωσης του Δημόσιου χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, στην απώλεια της αυτοδιοίκησης, στην διαφαινόμενη υποχρηματοδότηση και στην αποδιοργάνωση των σπουδών μέσω των εκπαιδευτικών μονάδων.

Πρέπει ευθύς εξαρχής να ομολογήσω ότι δεν διακρίνω ως προφανή και σκοπούμενα τα όσα καταλογίζονται. Άλλωστε, οι παρεμβάσεις της Σχολής NMMM και του Καθηγητή κυρίου Μ. Ασημακόπουλου δείχνουν ότι υπάρχει και διαφορετική ανάγνωση. Γι’ αυτό θα επιχειρήσω να συμβάλλω στο διάλογο.

Ας επιχειρήσουμε μια σύγκριση Ελληνικών εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων με ξένα αναγνωρισμένα διεθνώς

Μόνο από τις αρχικές τους ιστοσελίδες παρατηρούμε αξιοσημείωτες διαφορές.

Στη σελίδα του [Imperial College](http://www3.imperial.ac.uk), για παράδειγμα, βλέπουμε να προβάλλεται η δραστηριότητα του Πανεπιστημίου και κάποιες επιτυχίες <http://www3.imperial.ac.uk/media/podcasts>, βλέπουμε επίσης την εξωστρέφεια που το χαρακτηρίζει απευθυνόμενο προς μαθητές σχολείων και γενικότερα προς το κοινό εκτός των μελών του. Αξιοσημείωτη είναι η δραστηριότητα η ονομαζόμενη Inspire όπου νέοι ερευνητές του Πανεπιστημίου συνεργάζονται με καθηγητές μέσης εκπαίδευσης συμμετέχοντας στην εκπαιδευτική διαδικασία με στόχο την ανανέωση των καθηγητών, το να προκαλέσουν το ενδιαφέρον των μαθητών αλλά και την ενδεχόμενη κάποιων από τους ερευνητές στη μέση εκπαίδευση.

<http://www3.imperial.ac.uk/inspire/aboutinspire>

Είναι σκόπιμο να δει κανείς τη δομή των σπουδών, μαθήματα, πιστωτικές μονάδες κ.λπ. για παράδειγμα των Πολιτικών Μηχανικών:

[http://workspace.imperial.ac.uk/civilengineering/Public/H201_Programme%20Specification%20July 2010_new.pdf](http://workspace.imperial.ac.uk/civilengineering/Public/H201_Programme%20Specification%20July%202010_new.pdf)

[http://workspace.imperial.ac.uk/civilengineering/Public/H202_Programme%20Specification%20July 2010_new.pdf](http://workspace.imperial.ac.uk/civilengineering/Public/H202_Programme%20Specification%20July%202010_new.pdf)

και των Μηχανολόγων:

<http://www3.imperial.ac.uk/mechanicalengineering/study/subjects>

Παρόμοια εντύπωση θα αποκομίσει κανείς αν δει την ιστοσελίδα του [Cambridge](http://www.cam.ac.uk) το οποίο γιόρτασε τα 800 χρόνια του με φεστιβάλ ιδεών κλπ.

Και τα δύο αυτά Πανεπιστήμια είναι μέλη της ένωσης ερευνητικών πανεπιστημίων της ευρώπης που περιλαμβάνει 22 κορυφαία ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, (5 Βρετανικά, 3 Γαλλικά, 3 Γερμανικά, 3 Ελβετικά, 1 Βελγικό, 1 Ιταλικό, 1 Ισπανικό, 1 Σουηδικό, 3 Ολλανδικά, 1 Φινλανδικό), (LERU = League of European Research Universities):

<http://www.leru.org/index.php/public/about-leru/members/>

Παράλληλα, βλέπει κανείς μια έμφαση στην ενθάρρυνση και επιβράβευση στην καινοτόμο και αποδοτική διδασκαλία με προγράμματα όπως το Famelab: <http://famelab.org/>

το οποίο υποστηρίζεται από το Βρετανικό Συμβούλιο:

<http://www.britishcouncil.org/gr/greece-science-beautiful-science-famelab-2010-final.htm>

Άλλοι διαγωνισμοί είναι το Imagine cup που απευθύνεται κυρίως σε φοιτητές πληροφορικής.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα ενθάρρυνσης και αναζήτησης ταλέντων είναι ο διαγωνισμός σχεδιασμού γέφυρας με κριτήρια αντοχής και οικονομικότητας που βασίζεται σε λογισμικό που έχουν αναπτύξει δύο αξιωματικοί του αμερικανικού στρατού της σχολής West Point και που οι νικητές, σχολική ομάδα, κερδίζουν ένα χρηματικό ποσό 10000 \$ έναντι διδασκτρών για σπουδές σε Πανεπιστήμιο: <http://bridgecontest.usma.edu/index.htm>

Τί κάνουμε εμείς; Από εβδομαδιαία περιοδικά μάθαμε ότι τρεις πρωτοετείς της Σχολής ΗΜ & ΜΥ του ΕΜΠ βραβεύτηκαν σε διεθνείς διαγωνισμούς. Πώς το χειρίζεται, πώς το αναδεικνύει, πώς το επιβραβεύει και πώς το ενθαρρύνει η Πανεπιστημιακή κοινότητα;

Είναι βασικό μας μειονέκτημα η μη ενθάρρυνση πρωτοβουλιών και δημιουργικότητας. Πώς ενθαρρύνουμε τους διδάκτορες μας και πώς ενθαρρύνουμε τους νέους συναδέλφους στην παραγωγική περίοδο της σταδιοδρομίας τους; Με την απαξιωτική πρόταση του κειμένου αναφορικά με τους Λέκτορες; Θα πρέπει όμως και εμείς να δούμε τις ευθύνες μας γιατί έχουμε συμβάλει για να φθάσουμε εδώ.

Αυτή η έλλειψη ενθάρρυνσης δημιουργικότητας και καινοτομίας χαρακτηρίζει δυστυχώς ευρύτερα την ελληνική κοινωνία.

Τί δείχνουν οι αξιολογήσεις της εκπαίδευσης;

Καταγραφή πορισμάτων αξιολογήσεων Τριτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

Ι) Τριτοβάθμια Εκπαίδευση

ΕΚΠΑ	VH (=Very High)	38.25/100	(286)
ΑΠΘ	VH		(411)
Πανεπιστήμιο Κρήτης	MD (=Moderate)		(412)
ΕΜΠ	VH		(460)
Πανεπιστήμιο Πατρών	HI (=High)		(461)

QS Top 100

Australia 7 (20), Belgium 1 (86), Canada 4 (19), China 2 (47), Denmark 2 (45), Finland 1 (75), France 2 (33), Germany 5 (51), Hong Kong 3 (23), Ireland 1 (52), Japan 5 (24), Korea South 2 (50), Netherlands 4 (56), New Zealand 1 (68), Norway 1 (100), Russia 1 (93), Singapore 2 (31), Sweden 2 (62), Switzerland 3 (18), Taiwan 1 (94), UK 19 (1st Cambridge), USA 31 (2nd Harvard).

Άλλες Χώρες (Σειρά του 1ου αναφερόμενου)

Austria (147, Vienna), India (187), Israel (109), Italy (176-Bologna, 190-La Sapienza, Roma), Spain (148-Barcelona, 173-Un. Autonoma Barcelona).

Thomson Reuters Top 200 (Σε παρένθεση το 1ο αναφερόμενο)

- *Teaching* — the learning environment (worth 30 per cent of the overall ranking score)
- *Research* — volume, income and reputation (worth 30 per cent)
- *Citations* — research influence (worth 32.5 per cent)
- *Industry income* — innovation (worth 2.5 per cent)
- *International mix* — staff and students (worth 5 per cent).

Australia 7 (36), Austria 2 (187), Belgium 2 (119), Canada 9 (17), China 6 (37), Denmark 3 (122), Egypt 1 (147), Finland 1 (102), France 4 (39-Ecole Polytechnique), Germany 14 (43-Heidelberg), Hong Kong 4 (21), Ireland 2 (76), Japan 5 (26), Netherland 10 (114), New Zealand 1 (145), Norway 1 (135), Korea Republic 2 (109), Singapore 2 (34), South Africa 1 (107), Spain 2 (142), Sweden 6 (43), Switzerland 6 (15-ETHZ), Taiwan 4 (107), Turkey 2 (112), UK 29 (6-Cambridge, 7-Oxford, 9-Imperial College), USA 72 (1-Harvard, 7 στα 10).

Πρώτο συμπέρασμα:

Παρ'όλο ότι 3 Ελληνικά Πανεπιστήμια (ΕΚΠΑ, ΑΠΘ, ΕΜΠ) έχουν αξιολογηθεί ως προς την έρευνα ως πολύ καλά (VH), η συνολική τους κατάταξη είναι πολύ χαμηλή με το πληρέστερο (ΑΠΘ - Πανεπιστημιακές σχολές + Ιατρική + Πολυτεχνική) να κατατάσσεται 411^ο, ενώ το 1^ο Ελληνικό (ΕΚΠΑ) κατατάσσεται 286^ο με βαθμολογία 38.25/100 (πέραν των 400 δεν δίνεται βαθμολογία).

Τα συμπεράσματα αυτά επιβεβαιώνονται και από την αξιολόγηση Thomson – Reuters χωρίς όμως να έχουμε σειρά για τα Ελληνικά Ιδρύματα καθώς ο πίνακας περιλαμβάνει τα 200 πρώτα Πανεπιστήμια μόνον.

II) Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (PISA)

Πρόκειται για αξιολόγηση μαθητών 15 ετών και διενεργείται από τον ΟΟΣΑ (30 χώρες). Διεξάγεται, δε, ετησίως και το αποτέλεσμα είναι ότι κάθε χρόνο κατατασσόμαστε (26 έως 28)/30.

Εδώ πρέπει να υπογραμμίσω την άποψη ότι υπήρξε καταστροφική η κατάργηση των πρότυπων σχολείων (Βαρβάκειο, Πειραματικό κ.ά.)

Συμπέρασμα αξιολογήσεων ΑΕΙ & Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης

Υπάρχουν πολλά περιθώρια και πρέπει να βάλουμε στόχους υψηλότερης κατάταξης. Έχουμε πολύ μεγάλη διαφορά από τις χώρες της Ευρώπης με συνέπειες στην χαμηλή ανταγωνιστικότητα και καινοτομία.

Οι Καθηγητές **Αζαριάδης Κ., Ιωαννίδης Ι. και Πισσαρίδης Χρ.** (Nobel Οικονομικών 2010), (6/10/2010) σε παρέμβασή τους με τίτλο **“Ανάπτυξη είναι η μόνη λύση – Δεκαεπτά Προτάσεις για μια Νέα Αναπτυξιακή Στρατηγική”** αναφερόμενοι σε Θέματα Παιδείας, διαπιστώνουν και προτείνουν:

Όλοι γνωρίζουν την ανεπάρκεια του εκπαιδευτικού συστήματος και την αδυναμία του να προετοιμάσει τους Έλληνες για τις απαιτήσεις των αναπτυγμένων οικονομιών, ιδιαίτερα αυτών που βασίζονται σε τεχνολογικά προηγμένες υπηρεσίες. Τα στοιχεία είναι σαρωτικά: χαμηλή παραγωγικότητα του Ελληνικού εργατικού δυναμικού (στο 80% της ΕΕ-27), απογοητευτική επίδοση των Ελληνόπουλων 15 ετών στις εξετάσεις PISA (28οι από 30 χώρες του ΟΟΣΑ), οξύτατη ανεπάρκεια τεχνολογικών εφευρέσεων και ευρεσιτεχνιών (0,2% των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας στην ΕΕ απονέμονται σε Έλληνες, 10 φορές λιγότερα από ότι αναλογούν στο πληθυσμό). Και το πλέον συντριπτικό από όλα τα στοιχεία είναι η συγκλονιστική ανεπάρκεια της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στο να προετοιμάζει τους νέους για απασχόληση στον ιδιωτικό τομέα: το πτυχίο ΑΕΙ βελτιώνει μισθούς κατά μόνο 32%, δηλ. 300 ευρώ τον μήνα (έναντι 61% στην ΕΕ) [Ψαχαρόπουλος (2004, 2009)], αποφέροντας έτσι απόδοση 3,5% στο κόστος της εκπαίδευσης (έναντι 7% στην ΕΕ).

Υπαίτιοι είναι οι κυβερνήσεις, και οι ψηφοφόροι που τις κρατούν στην εξουσία. Αρκούν να επενδύουν στην εκπαίδευση, σαν ποσοστό του ΑΕΠ, 2% λιγότερο από τις άλλες χώρες της ΕΕ. Το κύριο πρόβλημα όμως παραμένει η σπάταλη και απηρχαιωμένη εκπαιδευτική διοίκηση. Για να βελτιωθεί η Ελληνική εκπαίδευση στα Ευρωπαϊκά επίπεδα προτείνουμε να τα μιμηθούμε με αποκέντρωση και δημιουργία άμιλλας μεταξύ ιδρυμάτων. Συγκεκριμένα, προτείνουμε:

Πρόταση 8: Ανακαλούνται όλοι οι νόμοι που απαγορεύουν τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια και την αστυνομική παρουσία στους πανεπιστημιακούς χώρους. Η χρηματοδότηση και επίβλεψη των δημοσίων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων μεταφέρεται από το Υπουργείο Παιδείας σε περιφερειακές κυβερνήσεις. Νομοθετείται σύστημα διαπίστευσης (accreditation) όλων των πανεπιστημίων που διοικείται από ανεξάρτητη αρχή, και το Υπουργείο Παιδείας αποκτά επιτελικό χαρακτήρα.

Πρόταση 9: Για περίοδο δύο ετών (2011-2013), αίρεται προσωρινά η αυτοδιαχείριση των τριτοβαθμίων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (όπως στην πρώην Ανατολική Γερμανία στην δεκαετία του 1990), και ανατίθενται σε επιτροπές διακεκριμένων πανεπιστημιακών, Ελλήνων και ξένων που αξιολογούν όλα τα μέλη ΔΕΠ, το διοικητικό προσωπικό και τους σπουδαστές σύμφωνα με διεθνή κριτήρια. Πλεονάζον προσωπικό κάθε βαθμίδας απομακρύνεται σύμφωνα με την Πρόταση 5. Σπουδαστές που απορρίπτονται απομακρύνονται και προετοιμάζονται για την αγορά εργασίας. Μετά την πάροδο δύο ετών, τα ιδρύματα ανακτούν αυτοδιοίκηση και αυτοδιαχείριση (όπως στην Μ. Βρετανία) με πλήρη εξουσία στην οικονομική διαχείριση, πρόσληψη προσωπικού, καθορισμό αμοιβών και διδάκτρων και αριθμού εισερχομένων σπουδαστών.

Πρόταση 10: Όλα τα πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαιδευτικά ιδρύματα αξιολογούνται το 2013-14 απο επιτροπές Ελλήνων πανεπιστημιακών. Ο αριθμός των διδασκόντων μειώνεται στον μέσο όρο της ΕΕ, και οι απολαβές τους

αυξάνονται σύμφωνα με την Πρόταση 6.

Εκτιμούμε ότι με την συνδυασμένη εφαρμογή των Προτάσεων 7-9 θα διπλασιαστεί ο ρυθμός απόδοσης στην εκπαίδευση φθάνοντας στο 7% συμβάλλοντας στην αύξηση του ρυθμού οικονομικής μεγέθυνσης κατά 0,9%”.

A) Το πρώτο μεγάλο ζήτημα που θέτει το Κείμενο προς διαβούλευση είναι το ζήτημα της διοίκησης των ΑΕΙ.

Διαπιστώνεται από την πλειοψηφία των τοποθετήσεων ότι η εισαγωγή του θεσμού του Συμβουλίου δηλώνει την κατάληση της αυτονομίας των ΑΕΙ.

Ερώτηση. Αν έτσι είναι, τότε πώς είναι δυνατόν όλα τα Πανεπιστήμια που λειτουργούν χωρίς κρατικό έλεγχο να έχουν συμβούλιο; Όπως και τα κρατικά της Αγγλίας από το 1926 και όχι επί Thatcher (!) και πρόσφατα της Γαλλίας. Είναι μη αυτόνομο το Cambridge; Το Imperial College; Η Ecole Polytechnique; Ο αγαπητός συνάδελφος κύριος Γιακουμάκης απορεί λέγοντας ότι τα έξωθεν συμβούλια και οι Πρυτάνεις είναι «πρωτάκουστα πράγματα». Μα το Πανεπιστήμιο της Grenoble όπου έκανε τις μεταπτυχιακές του σπουδές με συμβούλιο λειτουργεί, έχει δε συγκεντρώσει σε ενιαίο οργανισμό και άλλες Πανεπιστημιακές σχολές;

http://www.grenoble-univ.fr/jsp/fiche_article.jsp?CODE=1208437595074&LANGUE=0).

Προτείνεται το Αγγλικό σύστημα, το οποίο με παραλλαγές εφαρμόζεται στη Γαλλία και στις ΗΠΑ. Προτείνεται δηλαδή η θέσπιση του **Συμβουλίου** που μαζί με τη **Σύγκλητο** θα αποτελούν τα δύο σώματα διοίκησης με διακριτούς ρόλους όπου την ευθύνη χάραξης στρατηγικής και άσκησης ελέγχου θα έχει το Συμβούλιο και η Σύγκλητος θα έχει την ευθύνη της εκπαίδευσης και των ακαδημαϊκών θεμάτων. Αφήνεται προς διαμόρφωση ο τρόπος επιλογής και η σύνθεση του Συμβουλίου.

Ιστορικά, η διοικητική δομή των Πανεπιστημίων έχει πάρει διάφορες μορφές. Από την εποχή όπου σε παλαιά Πανεπιστήμια (1200 μ.Χ.), όπως αυτό της Πάδοβας, οι φοιτητές εξέλεγαν τον Πρύτανη, αλλά εξέλεγαν, επίσης και τους καθηγητές τους, έως τα σημερινά συστήματα μεσολάβησαν μεγάλες αλλαγές στις κοινωνικές δομές και τους ρόλους (βλέπε Β. Μπόμπου – Σταμάτη, “Ιστορικής Έρευνας Αποτελέσματα”, Τα ανέκδοτα καταστατικά του σωματείου (Nazione) των Ελλήνων φοιτητών του Πανεπιστημίου της Πάδοβας (17ος – 18ος αι.), σελ. 45-60, Αθήνα, 2002.

Η καινοτομία αυτή, η εισαγωγή δηλαδή του Συμβουλίου, για τα ελληνικά δεδομένα θα μπορούσε να αποτελέσει την πλέον επαναστατική αλλαγή στον χώρο των ΑΕΙ αρκεί να μην θεσμοθετηθούν πάλι οι παρεμβάσεις του εσωτερικού συνδικαλισμού.

Το ζήτημα προς διαβούλευση (σελ. 10) είναι η **σύνθεση**, ο **τρόπος συγκρότησης** και η **κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των οργάνων.**

Η Υπουργός Παιδείας σε συνέντευξή της διευκρινίζει ότι «Η πλειοψηφία θα είναι εκλεγμένοι ακαδημαϊκοί. Το ίδιο το ΑΕΙ θα επιλέγει τις προσωπικότητες εκτός Ιδρύματος που θα συμμετέχουν και θα πρέπει να αιτιολογεί τις επιλογές του. Το Υπουργείο δεν θα έχει απολύτως κανένα ρόλο στην επιλογή των προσωπικοτήτων. Το ερευνητικό και ακαδημαϊκό έργο είναι απολύτως ευθύνη της Συγκλήτου και του Πρύτανη» (Η Καθημερινή, 5/12/2010).

Ως προς την σκοπιμότητα θέσπισης του οργάνου.

- Η διοίκηση και ο κοινωνικός έλεγχος μέσω ενός οργάνου εκτός Κυβέρνησης με σύνθεση τέτοιας ποιότητας και εκπροσώπησης που να μπορεί να θέτει στόχους που θα βελτιώνουν τη θέση του αντίστοιχου ΑΕΙ, καλλιέργεια της άμιλλας και την ενθάρρυνση δημιουργικών πρωτοβουλιών και της καινοτομίας στην έρευνα και στην εκπαίδευση, μόνον θετικά αποτελέσματα θα έχει στην πορεία του ΑΕΙ. Δεν είναι δυνατόν ένα Υπουργείο να υποκαταστήσει παρόμοιο ρόλο, όσο φωτισμένος και δραστήριος και αν είναι ο εκάστοτε Υπουργός.
- Τα Αγγλικά Πανεπιστήμια, τα οποία διαπρέπουν σε Ευρωπαϊκή και Διεθνή κλίμακα, έχουν υιοθετήσει αυτή τη δομή. Ως παράδειγμα θα αναφερθώ στην περίπτωση του Imperial College του Λονδίνου. Ιδρύθηκε το 1907 ως Κολλέγιο του Πανεπιστημίου του Λονδίνου με την επωνυμία Imperial College of Science and Technology. Στα 1926 εισήγαγε το θεσμό του Συμβουλίου ως οργάνου διοίκησης. Στη δεκαετία του 1990, έθεσε ως στόχο την κατάταξή του στα 10 καλύτερα Πανεπιστήμια του κόσμου. Αναζήτησε συνεργασίες για να επεκτείνει το αντικείμενό του εκτός των Θετικών Επιστημών και των Πολυτεχνικών Σχολών για να αποκτήσει ευρύτητα αντικειμένων. Ίδρυσε Ιατρική Σχολή και μετονομάστηκε σε Imperial College of Science, Technology and Medicine και πολύ γρήγορα πέτυχε και την υψηλή κατάταξη αλλά και η νέα του Ιατρική Σχολή απέκτησε γρήγορα ανάλογο κύρος. Όταν γιόρτασε τα 100 χρόνια από την ίδρυσή του το 2007, ήταν σε θέση να ανακοινώσει την ανεξάρτητη λειτουργία του από το Πανεπιστήμιο του Λονδίνου και τώρα πλέον απονέμει τους δικούς του τίτλους όλων των βαθμίδων ως αυτόνομο Πανεπιστήμιο διατηρώντας την ονομασία του Imperial College, London. Θα ήταν δυνατή μια παρόμοια εξέλιξη σε ένα ελληνικό ΑΕΙ με το ισχύον σύστημα αλλά και νοοτροπία από την άποψη του Δημόσιου ελέγχου;
- Τα Γαλλικά ΑΕΙ ακολουθούν τη θέσπιση του Συμβουλίου. Ως παράδειγμα αναφέρω τη φημισμένη Ecole Polytechnique, η οποία έχει στη σύνθεση του Συμβουλίου Καθηγητές από Αγγλία, Γερμανία κλπ. Συμβαίνει μάλιστα ένας εκ των μελών να είναι ο Κύπριος **Χριστόφορος Πισσαρίδης**, Καθηγητής στη London School of Economics και Νομπελίστας στα Οικονομικά για το 2010. Το αναφέρουν δε με δικαιολογημένη περηφάνεια στην ιστοσελίδα τους.

Ως προς τα σημεία της διαβούλευσης,

Πρόταση:

Να επιλεγούν κορυφαίοι Έλληνες Πανεπιστημιακοί, εσωτερικού και εξωτερικού, και να ζητηθεί η γνώμη τους για την λεπτομερή περιγραφή των όρων συγκρότησης και λειτουργίας των Συμβουλίων ή ακόμη να προταθεί εκ μέρους μας η συμμετοχή τους σε ένα τέτοιο συμβούλιο.

Καθηγητές όπως οι Ν. Αμβράζης, Στ. Κριμιζής, Α. Κωνσταντινίδης, Δ. Νανόπουλος, Δ. Τριχόπουλος, Α. Φωκάς, θα μπορούσαν να αποτελέσουν τον πυρήνα μιάς τέτοιας συμβουλευτικής επιτροπής.

Προτείνεται να μην παρεμβαίνει η εσωτερική εκτός των μελών ΔΕΠ κοινότητα στην σχετική επιλογή μέσω εσωτερικών ψηφοφοριών και εκπροσωπήσεων. Για να **“απολαμβάνει την (της) εμπιστοσύνη (ς) όλης της ακαδημαϊκής κοινότητας του Ιδρύματος, της πολιτείας και της κοινωνίας”** όπως σημειώνει το κείμενο στη σελίδα 9, θα πρέπει τα μέλη του συμβουλίου να είναι πρόσωπα κύρους με έργο αδιαμφισβήτητο και όχι αρεστοί ή επηρεαζόμενοι από πολιτικές-κομματικές ομάδες πίεσης.

Πιστεύω ότι θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται ως μέλη κορυφαίοι Καθηγητές, όχι κατ’ανάγκη με τη λογική της εκπροσώπησης Σχολών αλλά με βάση το έργο τους και την διεθνή εμπειρία τους.

Ενδεικτικά σας επισυνάπτω τη σύνθεση ενός Αγγλικού και ενός Γαλλικού Πανεπιστημίου στο Παράρτημα Β.

Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι δεν έχουμε, ως χώρα, κουλτούρα αξιοκρατίας και πλήθος προσωπικοτήτων στο εσωτερικό ώστε να αρκούν για την στελέχωση όλων των Ιδρυμάτων.

Β) Ακαδημαϊκός Συνήγορος (σελ. 12)

Πρόταση:

Ως προς το δεύτερο σημείο προς διαβούλευση, προτείνεται η θέσπιση του Ακαδημαϊκού συνηγούρου εντός του Ιδρύματος, αλλά και η θέσπιση μιάς ανεξάρτητης αρχής εκτός των Ιδρυμάτων με την προτεινόμενη ονομασία “Εθνικό Συμβούλιο Ακαδημαϊκής και Ερευνητικής Δεοντολογίας”

Γ) Ζητήματα Προσωπικού (σελ. 12 – 14)

- Υπάρχουν αντιρρήσεις για την κατάργηση της βαθμίδας του Λέκτορα, αν και εισάγεται αντικαθιστώντας τον διδάσκοντα με ΠΔ 407 που πρέπει να καταργηθεί. Για τη βαθμίδα του Λέκτορα, όμως, θα πρέπει αντίθετα να αναβαθμισθεί και να έχει δικαίωμα επίβλεψης διδακτορικού. Δεν νοείται να έχει δικαίωμα πανεπιστημιακής διδασκαλίας αλλά να μη έχει ερευνητικό έργο. Δεν είναι λίγες οι φορές όπου κάποιο άλλο μέλος ΔΕΠ, υψηλότερης βαθμίδας, αναλαμβάνει τον ρόλο του επιβλέποντος μέχρις ότου ο/η ενδιαφερόμενος/η Λέκτορας να προαχθεί στη βαθμίδα Επίκουρου. Το σημερινό καθεστώς που του στερεί αυτό το δικαίωμα έχει ως αποτέλεσμα την εσωτερική του υποβάθμιση. Ας αναζητηθούν στα πρακτικά των Συνελεύσεων των Τομέων και των Τμημάτων ή Σχολών τα σχόλια και οι απόψεις για την συγκεκριμένη βαθμίδα κάθε φορά που επρόκειτο να προκηρυχθεί κάποια θέση μέλους ΔΕΠ. Δεν νομίζω ότι το

κείμενο περιλαμβάνει κάτι αρνητικό ή, εν πάση περιπτώσει, κάτι πιο αρνητικό από αυτά που καταγράφονται στα Πρακτικά των συνελεύσεων. Αντίστοιχη Ευρωπαϊκή εμπειρία προέρχεται από τα Βρετανικά Πανεπιστήμια όπου υπάρχουν 4 βαθμίδες διδασκόντων όπου όλοι έχουν το δικαίωμα επίβλεψης διδακτορικής έρευνας. Ο προτεινόμενος περιορισμός των ευκαιριών επιστημονικής ανέλιξης θα αποθαρρύνει, με βεβαιότητα, νέους επιστήμονες να υποβάλλουν υποψηφιότητα.

- Η θεσπιζόμενη ταυτόχρονη υπηρετήση σε ελληνικό και σε ΑΕΙ άλλης χώρας, αμφίδρομα, μόνον θετικά αποτελέσματα θα έχει.
- Ως προς την αξιολόγηση των Καθηγητών, είναι εύλογη η ανάγκη θέσπισής της για να λειτουργεί αποτρεπτικά σε έναν εφησυχασμό που είναι θεωρητικά δυνατός, για κάποιον που δεν έχει το κίνητρο της εξέλιξης. Άλλωστε η αξιολόγηση αυτή θα εντάσσεται σε τακτική περιοδική αξιολόγηση του ΑΕΙ. Επειδή η πρόταση αφήνει στην διακριτική ευχέρεια του Καθηγητή το να κριθεί ή όχι, αυτό θα έπρεπε να συνεκτιμηθεί στην αξιολόγηση της Σχολής. Να αναφέρεται δηλαδή το ποσοστό των Καθηγητών, γιατί όχι και των υπολοίπων βαθμίδων, που συμμετείχαν στην αξιολόγηση.
- Ως προς τα θέματα μισθοδοσίας, η ευχέρεια διαμόρφωσης πολιτικής από μεριάς ιδρυμάτων δεν σημαίνει ότι τα ΑΕΙ θα γίνουν εταιρείες. Απλά, θα σταματήσει το φαινόμενο της άδικης ισοπεδωτικής πολιτικής που ακολουθείται σήμερα. Αρκεί να λειτουργούν με αντικειμενικό τρόπο όλα τα όργανα που θα αποφασίζουν και γι' αυτό ακριβώς θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στη σύνθεσή τους, αλλά και στην λογοδοσία τους. Η κατά περίπτωση προς τα πάνω διαμόρφωση των μισθών είναι κάτι που ισχύει σε ξένα Πανεπιστήμια και που αποτελεί πολιτική παροχής κινήτρων, αλλά και προσέλκυσης επιστημόνων υψηλού κύρους.

Δ) Ζητήματα χρηματοδότησης (σελ. 15-16)

- Το σύστημα που προτείνεται με ένα μέρος της χρηματοδότησης να εξαρτάται από δείκτες ποιότητας είναι δίκαιο. Μήπως η ισοπεδωτική πολιτική των σταθερών αλγορίθμων δεν είναι εν τέλει άδικη και, κάποιες φορές, σπάταλη;
- Από πού προκύπτει ότι η κάρτα του φοιτητή σημαίνει εισαγωγή διδασκτρων κλπ; Παντού υπάρχει ηλεκτρονική κάρτα με την οποία οι φοιτητές χρησιμοποιούν τη βιβλιοθήκη ή για άλλες παροχές του Πανεπιστημίου. Μπορούν ακόμη να κάνουν τις αγορές τους από καταστήματα – κυλικεία της Πανεπιστημιούπολης.

Ε) Πιστωτικές μονάδες (σελ. 21)

Η εισαγωγή των πιστωτικών μονάδων έχει ως στόχο την αντιστοίχιση τίτλων σπουδών και την κατάταξή τους στην κλίμακα των ακαδημαϊκών τίτλων.

Έτσι π.χ. ο τίτλος BSc έχει 6 μονάδες, οι τίτλοι MEng, MPhys, MChem, MSc., MPhil., MLitt. έχουν 7 μονάδες, ενώ ο τίτλος του διδακτορικού έχει 8 μονάδες.

Αν ίσχυαν οι διδακτικές μονάδες στη Σχολή μας (ATM), τότε θα είχαμε ενιαία αντιμετώπιση των μαθημάτων – θεμάτων για παράδειγμα και δεν θα

αντιμετωπίζαμε τα προβλήματα που έχουμε με την ανομοιόμορφη λειτουργία τους.

Ως προς τις πιστωτικές μονάδες και την δομή των σπουδών, παρατίθεται στο Παράρτημα Α η σημασία των μονάδων ανά βαθμίδα.

Ας δούμε την ανησυχία των φοιτητών, και όχι μόνο, ως προς την αναγνώριση των πτυχίων μας ως **Master**.

Όσοι από εμάς έχουμε πραγματοποιήσει σπουδές στο εξωτερικό για την απόκτηση τίτλου MSc, μετά από το δίπλωμα σε ελληνικό Πολυτεχνείο, γνωρίζουμε πολύ καλά ότι το ΔΙΚΑΤΣΑ (τώρα ΔΟΑΤΑΠ) χορηγεί αναγνώριση τίτλου μεταπτυχιακών σπουδών αφού ήδη κατέχει ο ενδιαφερόμενος αναγνωρισμένο τίτλο σπουδών από ελληνικό ΑΕΙ και μάλιστα συναφή προς τον μεταπτυχιακό τίτλο.

Όσοι πραγματοποιούν τις σπουδές τους εξολοκλήρου στο εξωτερικό, προκειμένου να αναγνωρισθούν οι τίτλοι τους ως αντίστοιχοι και ισότιμοι, θα πρέπει να κατέχουν τίτλους BSc **ΚΑΙ** MSc ή MEng. Αυτό ίσχυε ανέκαθεν, θυμάμαι δε (από τη δεκαετία του 60) φοιτητές από το εξωτερικό με BSc να κατατάσσονται στις σχολές προκειμένου να συμπληρώσουν τα απαιτούμενα μαθήματα που όριζε η Σχολή.

Επομένως, δεν τίθεται θέμα μη αντιστοιχίας των ελληνικών διπλωμάτων με MEng ή BSc + MSc. Σημειώνεται ότι ο τίτλος MEng είναι τίτλος ενιαίας τετραετούς φοίτησης και δεν αναγνωρίζεται ως μεταπτυχιακός γιατί δεν χορηγείται σε κάποιον που τελειώνοντας ελληνικό, ή άλλο ξένο, ΑΕΙ κάνει μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό. Στην περίπτωση αυτή, των μεταπτυχιακών, ο τίτλος είναι το MSc.

Συμπληρωματικά, είναι ίσως χρήσιμο να σημειωθεί ότι αν κάποιος διπλωματούχος μηχανικός θελήσει να σπουδάσει στη Γερμανία ή την Ελβετία θα παρακολουθήσει τα δύο τελευταία χρόνια των αντίστοιχων σπουδών.

Η ροπή για μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό, και κυρίως σε μεγάλα Πανεπιστήμια Ευρώπης και Βόρειας Αμερικής (ΗΠΑ & Καναδάς) ή και Αυστραλίας, οφείλεται στο υψηλότερο επίπεδο σπουδών αυτών των χωρών.

Με όρους Πιστωτικών Μονάδων, το δίπλωμα Πολυτεχνείου θα πρέπει να αντιστοιχεί σε επίπεδο «7» με το «8» να αντιστοιχεί στο διδακτορικό (βλ. Πίνακα 1, Παράρτημα Α). Απο εδώ πηγάζει η ανάγκη εισαγωγής πιστωτικών μονάδων με ουσιαστικό περιεχόμενο σπουδών ώστε αυτή η αντιστοίχιση να είναι ουσιαστική. Ενημερωτικά ας σημειωθεί ότι δεν νοείται μεταφορά μαθημάτων και δεν είναι αυτονόητο δικαίωμα η εξέταση τον Σεπτέμβριο. Σε περίπτωση δε που δεν προβιβαστεί κάποιος σε όλα τα μαθήματα, άρα να πάρει βαθμό έτους, αποβάλλεται από το Πανεπιστήμιο και αναζητεί άλλο, χαμηλότερης κατάταξης ή και αναγκάζεται να αλλάξει σπουδή.

Στο ΕΜΠ παλιότερα περιορισμένο αριθμό μαθημάτων μπορούσες να δώσεις τον Σεπτέμβριο και αργότερα ίσχυσε το ένα και μετά τα δύο μεταφερόμενα μαθήματα χωρίς τη δυνατότητα μεταφοράς σε μεθεπόμενο έτος. Και αυτό, βέβαια, δεν το επέβαλαν οι εταιρείες.

Ειδικά για την Ιατρική, τα κορυφαία Πανεπιστήμια έχουν περισσότερες απαιτήσεις από τα GCE και υποβάλλουν σε τεστ ειδικών γνώσεων και ικανοτήτων τους υποψηφίους, ο δε απαιτούμενος βαθμός για προβιβασμό είναι το 70% όταν για όλες τις σπουδές αυτός ο βαθμός είναι το όριο για το άριστα (distinction).

Το αίτημα λοιπόν της αναγνώρισης των πτυχίων μας ως Master δεν έχει κανένα νόημα τυπικό αφού ήδη έτσι ισχύει. Εκτός και αν το αίτημα είναι να αναγνωρισθεί το Δίπλωμα ως μεταπτυχιακός (μετά από τί;) τίτλος Master, οπότε μόνον ως συντεχνιακό αίτημα των Μηχανικών Δημοσίων Υπαλλήλων μπορεί να θεωρηθεί, για να δικαιούνται όλοι οι απόφοιτοι ελληνικών Πολυτεχνικών Σχολών επιδόματος μεταπτυχιακών σπουδών και ως ισοπέδωση όλων των τίτλων σπουδών! Σημειώνεται ότι οι διπλωματούχοι Μηχανικοί ήδη έχουν μεγαλύτερο μισθό λόγω πενταετών σπουδών.

Εκεί, όμως, που υπάρχει πρόβλημα είναι **η επί της ουσίας αντιστοιχία**. Μπορεί κανείς να ισχυρισθεί σοβαρά ότι το ισχύον σύστημα αποτελεί υπόδειγμα συγκροτημένων σπουδών που κινδυνεύει; Μα τώρα, ο καθένας μπορεί να παρακολουθεί φύρδην μίγδην με όποια σειρά τύχει τα μαθήματα, ειδικά δε για τα μαθήματα επιλογής, όπου γράφεται κανείς σε πολλαπλάσια των απαιτούμενων και σταματά να δίνει τις εξετάσεις όταν συμπληρώσει τον μαγικό αριθμό; Έχει αυτός ο τρόπος λειτουργίας σχέση με επιστήμη, με γνώση, με μέθοδο; Ας ξαναδιαβάσουμε την Ευκλείδεια Γεωμετρία και ας δούμε την μέθοδο απόδειξης και το ξεχασμένο ο.ε.δ. που πολλές φορές γίνεται «άρα Ο.Κ.» !!!

Συμπέρασμα

Το Πανεπιστήμιο ως θεσμός έχει επιζήσει μεγάλων κοινωνικών αλλαγών, ως κορυφαίος, δε, θεσμός Παιδείας εκπροσωπεί στον υψηλότερο βαθμό το διακριτικό χαρακτηριστικό του ανθρώπινου γένους. Την διαρκή αναζήτηση. Είναι γνωστά τα ρητά "Πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἶδέναι ὀρέγονται φύσει" ([Αριστοτέλης](#)), The asking animal, The creator κ.λ.π. Πολλά δε Πανεπιστήμια του εξωτερικού έχουν ως ἔμβλημα το "Πανεπιστήμιο είναι ο χώρος όπου μαθαίνεις να μαθαίνεις", (αναγραφόμενο στην Ακαδημία του Πλάτωνα).

Οι θεσμοί διοίκησης και λειτουργίας είναι αυτοί που διαφέρουν. Εάν τα Πανεπιστήμιά μας λειτουργούσαν ικανοποιητικά κανείς δεν θα σκεφτόταν να αλλάξει κάτι.

Πολύ φοβάμαι όμως ότι η άποψη-θέση μερίδας των φοιτητών για το πώς βλέπουν τις σπουδές, και που πράγματι σε μεγάλο βαθμό έτσι διεξάγονται, περιγράφουν μια κατάσταση παρακμής, βαθύτατα αντιεπιστημονική και που αν επικρατήσει ως γενικά αποδεκτή, τότε οι μέλλοντες απόφοιτοι θα δανείζονται, πρόσκαιρα, το κύρος των Διπλωμάτων τους από το παρελθόν. Όσο δε για τον υποτιθέμενο ρόλο των εταιρειών στην δομή των προγραμμάτων ώστε να συμβάλλουν στη διαμόρφωση χαρακτήρων πειθήνιων, παραπέμπεσθε σε εκθέσεις για το πώς στοχεύουν στο μέλλον [Επαγγελματικοί Σύλλογοι](#) του εξωτερικού. [Κάντε συγκρίσεις](#). Ο κίνδυνος δεν προέρχεται από τον θεσμό των οργάνων διοίκησης αλλά από το πώς στελεχώνονται και το πώς λειτουργούν. Ο κίνδυνος δεν προέρχεται από τις πιστωτικές μονάδες αλλά από το τί

αντιπροσωπεύουν και τί υπηρετούν και πολλά άλλα τέτοια διαζευκτικά ενδεχόμενα.

Ας συμβάλλουμε στη διαμόρφωση των όρων.

Μιχάλης Σακελλαρίου

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ

Table 1: Credit values typically associated with the design of programmes leading to main HE qualifications in England

	1	2	3	4	5
HE qualifications as set out in the FHEQ	FHEQ level	Minimum credits*	Minimum credits at the level of the qualification	FQ-EHEA cycles	ECTS credit ranges from FQ-EHEA
PhD/DPhil	8	Not typically credit-rated		Third cycle (end of cycle) qualifications	Not typically credit-rated
Professional doctorates (only if credit based) (eg EdD, DBA, DClinPsy)**		540	360		
Research master's degrees (eg MPhil, MLitt)	7	Not typically credit-rated		Second cycle (end of cycle) qualifications	
Taught MPhil		360	240		
Taught master's degrees (eg MA, MSc, MRes)		180	150		
Integrated master's degrees (eg MEng, MChem, MPhys, MPharm)***		480	120		
Postgraduate diplomas		120	90		
Postgraduate Certificate in Education (PGCE)		60	40		
Postgraduate certificates		60	40		
Bachelor's degrees with honours (eg BA/BSc Hons)	6	360	90	First cycle (end of cycle) qualifications	180-240 ECTS credits
Bachelor's degrees		300	60		
Professional Graduate Certificate in Education (PGCE)****		60*****	40		
Graduate diplomas		80	80		
Graduate certificates		40	40		
Foundation Degrees (eg FdA, FdSc)	5	240	90	Short cycle (within or linked to the first cycle) qualifications	approximately 120 ECTS credits
Diplomas of Higher Education (DipHE)		240	90		
Higher National Diplomas (HND)		240	90		
Higher National Certificates (HNC)*****	4	150	120		

Certificates of Higher Education (Cert HE)		120	90	
--	--	-----	----	--

Notes to table 1

* Credit values shown are the minimum which are typically associated with the qualification and are included as guidance (in the light of sectoral practice) but are not prescriptive.

** Professional doctorate programmes include some taught elements in addition to the research dissertation. Credit practice varies but typically professional doctorates include a minimum of three calendar years postgraduate study with level 7 study representing no more than one-third of this.

*** Integrated master's degree programmes typically include at least 480 credits of which at least 120 credits are at level 7.

**** In April 2005, the Universities Council for the Education of Teachers, the Standing Conference of Principals (now Guild HE), Universities UK and QAA issued a joint statement on the PGCE qualification title. The full statement may be accessed at www.qaa.ac.uk/academicinfrastructure/FHEQ/PGCEstatement.asp

***** Typically, the credit volume is likely to exceed this minimum where HE providers credit-rate the professional practice element and integrate it in the programme in line with guidance included in the *Code of Practice for the assurance of academic quality and standards in higher education, Section 9: Work-based and placement learning*¹⁶ published by QAA.

***** Higher National Certificates (HNCs) are positioned at level 4, to reflect typical practice among higher education awarding bodies that award the HNC under licence from Edexcel.

Assessment and the award of credit

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

Σύνθεση Συμβουλίων των École Polytechnique – Paris και Imperial College -
London

École Polytechnique

The Board of Directors

President

Mme Marion GUILLOU

Présidente de l'INRA, X 73, Ingénieur générale du GREF

Vice-president

Général Xavier MICHEL

Directeur général de l'École Polytechnique

Representatives of the State:

IGA Laurent COLLET-BILLON

Délégué général pour l'Armement

CGA Christian PIOTRE

Secrétaire général pour l'Administration du Ministère de la Défense

Mme Françoise BEVALOT

Chargée de mission au Ministère de l'enseignement supérieur et de la recherche

M. Jean-Richard CYTERMANN

Adjoint au directeur général de la recherche et de l'innovation au Ministère de l'enseignement supérieur et de la recherche

M. Jean-Jacques DUMONT

Vice-président du Conseil Général de l'Industrie, de l'Energie et des Technologies

M. Thomas ANDRIEU

Directeur, adjoint au Directeur général de l'administration et de la fonction publique,
Directeur adjoint, en charge de la 4e SD, à la direction du Budget, du Ministère du Budget, des Comptes Publics et de la Fonction Publique

Personnalités nommées en raison de leur compétence en matière scientifique, industrielle ou d'enseignement Directeurs d'écoles nationales

IGA Yves DEMAY

Directeur de l'ENSTA ParisTech

M. Yves POILANE

Directeur de Télécom ParisTech

Membres des Corps de l'État et cadres des entreprises publiques et entreprises à capital partiellement public, de l'industrie privée et des établissements scientifiques

M. Claude BÉBÉAR

Président d'honneur d'AXA

M. Fabrice BREGIER

Président d'AIRBUS

Mme Alice DAUTRY
Directrice générale de l'Institut Pasteur

M. Thierry DESMAREST
Président de TOTAL S.A

M. Bernard LARROUTURROU
CG Ponts

M. François LUREAU
Président d'Euroflconsult

Directeurs d'institutions étrangères

Pr. Jean-Lou CHAMEAU
Président du California Institute of Technology

Pr. Heidi WUNDERLI-ALLENSPACH
Recteur de l'Eidgenössische Technische Hochschule, Zürich

Représentant de la Société Amicale des anciens élèves de l'École

M. Daniel DEWAVRIN
Président de l'AX

Représentants du personnel enseignant de l'École

M. Antoine GEORGES
Professeur de physique

M. Jean-Marc STEYAERT
Président du département d'Informatique

Élèves de promotions différentes

Aspirant Charlotte GOUNOT,
Élève de la promotion 2007

Aspirant Cabral CHANANG
Élève de la promotion 2006

Représentants des personnels

Mme Aldjia MAZARI
Membre du personnel de recherche de l'École

Mme Annie GALL
Membre du personnel technique et administratif de l'École

The Executive Committee

Général Xavier MICHEL
Directeur général

Michel BLANC
Directeur général adjoint pour la recherche

Yves GNANOU
Directeur général adjoint pour l'enseignement

Élisabeth CRÉPON
Directeur des Relations extérieures

Gilles MERCIER
Secrétaire général

Philippe ALQUIER
Directeur de cabinet

Noël OLIVIER
Directeur de la formation Humaine et Militaire

Marie-Stéphane MARADEIX
Directrice du développement

Jean DESCHARD
Directeur de la Communication

François de CASTELBAJAC
Directeur des systèmes d'information

Thanh-Tâm LÊ
Directeur des programmes masters

Henri-Jean DROUHIN
Adjoint au DGAR

Rachel-Marie PRADEILLES-DUVAL
Directeur des études

Michel ROSSO
Directeur de l'École doctorale

Gérard FONTAINE
Directeur du concours

Philippe GUEDON
Directeur des relations industrielles et des partenariats

Claude PERNEL
Directeur adjoint pour le pilotage et la stratégie

The Council for Education and Research

The Council of Education and Research, which assembles participants from both the academic and industrial realms, guides the institute with its strategic choices, in areas such as the development and direction of the Research Center as well as education across the different programs and curricula. As such, throughout the 2009-2010 school year, during which there have been major developments on

campus, the council has guided École Polytechnique with defining well-structured scientific axes and contributing to the institute's efforts to develop a very solid "Graduate School".

President

M. Édouard BREZIN

Chercheur au Laboratoire de Physique Théorique de l'ENS
Membre de l'Académie des sciences

French and foreign external participants

Mme Catherine CESARSKY

Haut-commissaire à l'énergie atomique (CEA)
Membre de l'Académie des sciences

Mme Pascale COSSART

Professeur à l'Institut Pasteur
Membre de l'Académie des sciences

M. Paul KNOCHEL

Professeur de chimie à la Ludwig-Maximilians-Universität de Munich
Membre de l'Académie des sciences

M. Jean Karel LENSTRA

Professeur au département de mathématiques et d'informatique à l'Université de technologie d'Eindhoven

M. Jacques LUKASIK

Directeur scientifique, Lafarge

M. Henry Keith MOFFATT

Professeur de mathématiques à l'Université de Cambridge, Trinity College
Membre de l'Académie des sciences

M. Christopher PISSARIDES

Professeur d'économie à la London School of Economics

M. Bernard SCHREFLER

Professeur de mécanique à l'Université de Padoue (Italie)

Faculty of École Polytechnique

M. Yves GNANOU

Directeur général adjoint pour l'enseignement à l'École Polytechnique

M. Michel BLANC

Directeur général adjoint pour la recherche à l'École Polytechnique

Members of the education and research departments of École Polytechnique

M. Jean-Pierre BOURGUIGNON

Directeur de l'IHES
Professeur au Département de Mathématiques

M. Éric GODELIER

Président du Département Humanités et Sciences Sociales

Mme Martine SOYER

Directrice du Laboratoire des Solides Irradiés

M. Jean-Louis MARTIN
Directeur du Laboratoire d'Optique et Biosciences

Students of the École Polytechnique

Mlle Magali DURAND
Présidente d'X'Doc

Mlle Sophie VITRANT et M. David TORRIN
Kessiers enseignement

The Pre-Planning Board

The Pre-Planning Board prepares the decisions of the Board of Directors relating to the entrance exams (structure and organization of the tests, selection of examiners, distribution of places by subjects and categories...) and presents the performance report of the preceding year's entrance exam. It stays abreast of the expected evolutions in preparatory classes as well as the curriculum at the École.

Président

M. Yves POILANE
Directeur de Telecom ParisTech et membre du conseil d'administration de l'École

Membres extérieurs à l'École

M. Robert CABANE
Inspecteur général de mathématiques

M. Jean-Marc DESHOILLERS
Président des commissions d'examen

M. Marc FERMIGIER
Directeur des études à l'ESPCI

M. Jean-Yves DANIEL
Inspecteur général de sciences physiques

M. Jean-Aristide CAVAILLES
Membre de l'UPS, professeur de physique
Monsieur le sous-directeur des formations post-licence
Direction de l'Enseignement Supérieur

M. Marc ENGEL
Chef du bureau des classes préparatoires, Direction de l'Enseignement Supérieur

M. Olivier ABILLON
Directeur des études de l'ENS ULM

M. Éric SAVATTEO
Directeur de la formation de l'ENS Cachan

M. Antoine FRACHOT
Directeur du GENES

M. Bruno JEAUFFROY
Président de l'UPS, professeur de mathématiques

M. Éric MERLE

Membre de l'UPS, professeur

M. Jean-Yves de LONGUEAU

Direction de l'égalité des chances, Ministère de l'Enseignement et de la Recherche

Membres intérieurs à l'École

Général Xavier MICHEL

Directeur général

M. Yves GNANOU,

Directeur général adjoint chargé de l'enseignement

M. Gérard FONTAINE

Directeur du concours d'admission

ICA CRÉPON

Directeur des relations extérieures

ICA Rachel-Marie PRADEILLES-DUVAL

Directeur des études

ICA Thanh-Tam LÊ

Directeur du programme Master

M. Philippe BAPTISTE

Professeur associé d'informatique

Directeur du LIX

M. Florent GUSDORF

Professeur chargé de cours d'anglais

Président du département de Langues, Cultures et Communication

M. François GOLSE

Professeur associé de Mathématiques

CA Philippe ALQUIER

Directeur de cabinet, secrétaire de la Commission Amont

The Post-Planning Board

La commission aval relève du Conseil d'Administration de l'École. Elle analyse les attentes des futurs employeurs des élèves - entreprises, administrations, recherche publique -, et en informe le Conseil d'Administration. Elle émet des avis et propositions concernant les cycles de formations (cursus X, Masters, École Doctorale), l'insertion professionnelle des étudiants, la préparation à la vie en entreprise, etc...

Président

M. Jean-Martin FOLZ

Président de l'AFEP, Association Française des Entreprises Privées,

Représentants du monde économique

M. Yves BAROU

Thalès

M. Jean-Christophe BAILLIE
Gostaï

M. Jean-Nicolas BEAUVAIS
Renault

M. Laurent BILLÈS-GARABÉDIAN
OC&C Strategy Consultants

Mme Agnès BLANC-CRÉPEL
Danone

M. Éric LABAYE
Mc Kinsey

M. Jean-Christophe LASVERGNAS
Capgemini

M. Erik LELEU
Groupe Vinci

Mme Anne MARION-BOUCHACOURT
Société Générale

M. Philippe VIVIEN
Areva

Représentants des corps de l'État

M. Jean-Claude JEANNERET
Corps des ingénieurs des télécommunications
M. Alain GUILLOU
Délégation générale pour l'armement

Représentants des grands organismes de recherche

M. Vincent MIGNOTTE
CNRS

M. Jean-François SORNEIN
CEA

Directeurs d'école ou université (étranger et français)

M. Jean-Luc KARNIK
Directeur de l'École Nationale Supérieure du Pétrole et des Moteurs

Fondation de l'École Polytechnique

M. Jean-Bernard LARTIGUE
Délégué général de la Fondation

M. Philippe CASTILLON

M. Jean NOVACQ

Élèves et étudiants

Mlle Magali DURAND
Représentant des doctorants

M. Dan SARFATI
Représentant des étudiants de programme Master

M. Matthieu MANGION
Représentant des élèves de 4e année

M. Cabral CHANANG
Représentant des élèves de 3e année

M. Sylvain LARRIEU
Représentant des élèves de 2e année

Autorités de l'École Polytechnique

Le directeur général
Général Xavier MICHEL

Le directeur général adjoint pour l'enseignement
M. Yves GNANOU

Le directeur des relations extérieures
ICA Élisabeth CRÉPON

Le directeur des études
ICA Rachel-Marie PRADEILLES-DUVAL

Le directeur du programme Master
ICA Thanh-Tâm LÊ

Le directeur de l'école doctorale
M. Michel ROSSO

Enseignant
M. Emmanuel ROSENCHER

Enseignant
M. Jean-Marc STEYAERT

Secrétaire de la commission

Responsable orientation et information
Mme Nathalie BRANGER

Imperial College

Governance

The College is committed to exhibiting best practice in all aspects of corporate governance.

The College endeavours to conduct its business in accordance with the seven Principles identified by the Committee on Standards in Public Life (selflessness, integrity, objectivity, accountability, openness, honesty and leadership), and with the guidance to universities from the Committee of University Chairmen in its Guide for Members of HE Governing Bodies in the UK.

Imperial College is an independent corporation whose legal status derives from a Royal Charter granted under Letters Patent in 1907. In 2007 a Supplemental Charter and Statutes was granted by HM Queen Elizabeth II. This Supplemental Charter, which came into force on the date of the College's Centenary, 8th July 2007, established the College as a University with the name and style of "The Imperial College of Science, Technology and Medicine".

The [Charter and Statutes](#) require the College to have three separate bodies, each with clearly defined functions and responsibilities, to oversee and manage its activities as follows:

[The Council](#) is 'the governing and executive body of the College', and is responsible for the finance, property, investments and general business of the College, and for setting its general strategic direction. There are 23 members of the Council, the majority of whom are lay members, including the Chairman and Deputy Chairman. Also included in its membership are representatives of the staff of the College and of the student body. None of the lay members receive any payment, apart from the reimbursement of expenses, for the work they do for the College.

[The Court](#) is a large, mainly formal body. It offers a means whereby the wider interests served by the College can be associated with it, and provides a public forum where members of the Court can raise any matters about the College. The Court normally meets once a year to receive the College's Annual Report and audited Financial Statements. In addition, major changes to the College's constitution require the approval of the Court before they can be submitted to the Privy Council. The Court consists of some 160 members most of whom are from outside the College and appointed by appropriate bodies representing educational, research, international, regional and local interests. Its membership also includes representatives of the College's staff and students.

[The Senate](#) is the academic authority of the College and draws its membership entirely from the academic staff and the students of the College. Its role is to direct and regulate the teaching work of the College.

The principal academic and administrative officer of the College is the Rector who has a general responsibility to the Council for maintaining and promoting the efficiency and good order of the College. Under the terms of the formal Financial Memorandum between the College and the [Higher Education Funding Council for England](#), the Rector is the Designated Officer of the College and in that capacity can be summoned to appear before the Public Accounts Committee of the House of Commons. The financial management of the College is prescribed in the Financial Ordinance and Financial Regulations approved by the Council and conducted in accordance with the Financial Memorandum with the Higher Education Funding Council for England.

As Chief Executive of the College, the Rector exercises considerable influence upon the development of institutional strategy, the identification and planning of new developments, and the shaping of the institutional ethos. He is supported by a [Management Board](#) comprising the Rector, the Deputy Rector, the Deputy Rector (Research), the Principals of the Faculties and the Imperial College Business School, the Chief Operating Officer, the Pro-Rectors for Education, International Affairs and Commercial Development, the College Secretary and the Managing Director of the Imperial College Healthcare NHS Trust.

The Council meets at least four times a year and has three committees, the [Audit Committee](#), the [Remuneration and Nominations Committee](#) and the College Fund Board. These are formally constituted as committees of the Council with written terms of reference and specified membership, including a significant proportion of external members. All are chaired by external members of the Council. The decisions of these committees are formally reported to the Council.

The [Audit Committee](#) meets three times a year with the College's internal and external auditors in attendance. It considers detailed reports together with recommendations for the improvement of the College's systems of internal control and management's responses and implementation plans. It also receives and considers reports from the Funding Council as they affect the College's business and monitors adherence to regulatory requirements. The Committee reports directly to the Council and has the authority to call for any information from the College officers, from internal and external auditors and from others whom it considers necessary to consult in order to discharge its responsibilities effectively. Whilst senior officers attend meetings of the Committee, they are not members of it. Once a year the Committee meets the external auditors on their own for independent discussions. The Audit Committee also receives regular reports from [Internal Audit](#) and from the [Management Board](#). Its role in this area is confined to a high level review of the arrangements for internal control, value for money, risk management and the management of health and safety at the College. The emphasis is on obtaining the relevant degree of assurance and not merely reporting by exception.

[The Remuneration and Nominations Committee](#) determines the remuneration of senior staff in the College including the Rector and also considers nominations for membership of the Court and Council, and of the latter's Committees.

The College Fund Board manages those College assets that are not essential to the core academic mission of the College and that can therefore be managed with a pure

investment focus. Its Terms of Reference include an obligation to maintain a diversified portfolio of investments, to have regard to the suitability of the investments within this portfolio and to manage the investments in a way that is appropriate to achieve the Investment Objective set by the Council. The Investment Objective necessitates growth in value of the non-core assets in line with inflation whilst also providing a regular distribution for the core academic mission of the College. Within these restrictions, the College Fund Board is authorised to make such investments as it sees fit

[The Management Board](#) receives reports setting out key performance and risk indicators and considers possible control issues brought to its attention by early warning mechanisms which are embedded within the operational units.

The College maintains a Register of Interests of members of the Council and of Senior Officers which may be consulted by arrangement with the Clerk to the Court and Council.

The College Secretary is the Clerk to the Court and Council. Any enquiries about the constitution and governance of the College should be addressed to him

Powers and Functions of the Council:

The powers and functions of the Council shall be:

- (a) to recommend to the Court the appointment of the Chairman and the Deputy Chairman;
- (b) to appoint the Rector;
- (c) to be responsible for the efficient management and good conduct of all aspects of the affairs of the College (including its finances and property) not reserved specifically to the Court;
- (d) to make such Regulations as are necessary to fulfil the responsibilities under the preceding sub-paragraph;(e) to establish committees with such membership as deemed necessary to assist in the discharge of its responsibilities.
- (f) to make such appointments, or recommendations for appointments, as are required by the Charter, Statutes or Regulations;
- (g) to define such academic structure of the College, comprising departments, divisions, centres and other units which may be associated to form faculties, schools or other groupings within the College, as the Council, on the recommendation of the Rector, after consultation with the Senate, considers expedient.

Delegation of Powers of the Council

The Council may delegate any of its functions, powers and duties (other than its power to make Regulations) to committees appointed by it or to its officers as it sees fit, and such committees and individuals may further delegate unless the Council has provided to the contrary.

Meetings of the Council:

The Council shall meet at least three times during the academic year, but additional meetings shall be called as required by the Chairman or at the written request of no fewer than one third of the members. Quorum:

The quorum for a meeting of the Council shall be ten.

Constitution:

(a) The Council shall consist of the following persons:

(a) Subject to the transitional provisions in Appendix 3 to these Statutes, the Council, from the effective date, shall consist of the following persons:

The Chairman (who shall be the person appointed under Statute 3(5)(a))

The Rector ex officio

5 Members appointed from the senior staff of the College in a manner to be prescribed by Regulation, so as to reflect the breadth of disciplines and executive responsibility within the College.

1 Elected Member, elected by and from among the full-time academic staff in a manner to be prescribed by Regulation.

3 External Members nominated by the Court from amongst its Appointed Members

6 External Members, co-opted by the Council

The President of the Imperial College Union ex officio.

(b) The Deputy Chairman of the Council shall be the person appointed under Statute 3(5)(b).

Powers and Functions

The powers and functions of the Court shall be:

(a) to appoint, on the recommendation of the Council, a Chairman of the Court;

(b) to appoint, on the recommendation of the Council, a member of the Council to be Deputy Chairman of the Court;

(c) to appoint, on the recommendation of the Council, a member of the Council to be

Honorary Treasurer;

(d) to receive annual reports on the workings of the College from the Rector and the Council;

(e) to receive the Annual Accounts and the comments of the Audit Committee thereon;

(f) to discuss any matters relating to the College and convey its opinion thereon to the Council;

(g) to approve amendments to the Charter on the recommendation of the Council, prior to submission to the Privy Council;

(h) to make representations for the appointment of a Visitor, as provided for in the Charter.

Meetings of the Court

There shall be a meeting of the Court at least once a year at such day and hour as determined by the Council to discharge the powers and functions prescribed by Statute 3(5).

Quorum

The Court shall be deemed to be quorate when at least 50 members are present, in which appointed and co-opted members shall form a majority.

Constitution

The Court shall consist of the following persons:

(a) Ex officio Members

Rector

Deputy Rector

Pro Rectors

Deans

Principals

Vice Principals

President of the Imperial College Union

Presidents of the Old Students' Associations

(b) Appointed Members

6 appointed by the Sovereign in Council

2 appointed by the University of London

1 appointed by the Goldsmiths' Company

1 appointed by the Clothworkers' Company

13 appointed by the City and Guilds of London Institute, of whom 10 should be members of City Livery Companies other than the Goldsmiths' Company and the Clothworkers' Company

2 appointed by the Royal Commissioners for the Exhibition of 1851

2 appointed by the Royal Society
 2 appointed by the Royal Academy of Engineering
 1 appointed by the Royal Society of Chemistry
 1 appointed by the Royal College of Physicians
 1 appointed by the Royal College of Surgeons of England
 1 appointed by the Royal College of Anaesthetists
 1 appointed by the Royal College of General Practitioners
 1 appointed by the Royal College of Obstetricians and Gynaecologists
 1 appointed by the Royal College of Ophthalmologists
 1 appointed by the Royal College of Pathologists
 1 appointed by the Royal College of Psychiatrists
 1 appointed by the Royal College of Radiologists
 1 appointed by the Royal College of Paediatrics and Child Health
 1 appointed by the Royal Aeronautical Society
 1 appointed by the Royal Statistical Society
 1 appointed by the Royal Institution of Naval Architects
 1 appointed by:
 the Institution of Chemical Engineers
 the Institution of Civil Engineers
 the Institution of Electrical Engineers
 the Institution of Mining Engineers
 the Institution of Mining and Metallurgy
 the Institute of Biology
 the Institute of Management
 the Institute of Materials
 the Institute of Physics
 the Society of Chemical Industry
 the British Computer Society
 the British Society for the History of Science

1 Head Teacher appointed by the Head Masters Conference
 1 Head Teacher appointed by the Girls Schools Association
 2 Head Teachers appointed by the Secondary Heads Association
 1 each by the Local Authority in the areas in which the College has a main site location as determined by the Council
 1 each appointed by the Governments of: Canada, Australia, New Zealand, South Africa, India, Pakistan and Sri Lanka
 1 appointed by the Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs
 6 appointed by the Imperial College Union
 1 each appointed by: the Royal College of Art, the Royal College of Music, the Trustees of the Science Museum, the Trustees of the Natural History Museum, the Trustees of the Victoria and Albert Museum and the Corporation of the Hall of Arts & Sciences
 3 Members of the Commons House of Parliament for relevant parliamentary constituencies as determined by the Council.

(c) Elected Members

24 Members of the full-time academic staff (8 elected each by and from the Engineering, the Medical and the Science academic staff)
4 Members elected by and from the full-time academic-related staff.

(d) Co-opted Members

Up to 30 persons, not employees of the College, co-opted on the recommendation of the Council.

(e) Chairman and Deputy Chairman

The Chairman and Deputy Chairman appointed under Statute 3(5) (if not members by virtue of Statutes 3(1)(a) to (d))